

ה"ת 48366/08/16 - פיליפ סידיק, ויטלי פייסבוסוביץ, בחטיאר אליאסוב נגד משטרת כרמיאל

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 48366-08-16 סידיק ואח' נ' כרמיאל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשים	כבוד השופט נאסר ג'השאן
1. פיליפ סידיק	
2. ויטלי פייסבוסוביץ	
3. בחטיאר אליאסוב	
נגד משיבים	
משטרת כרמיאל	

החלטה

1. בקשה להשבת תפוסים - "כספים ופלאפונים אישיים" - השייכים למבקשים 2-3, וכן מחשבים, ציוד אלקטרוני, מוצרי חשמל וכסף השייך למבקש מס' 1 (להלן: "**המבקש**") (כמפורט בסעיפים 8-9 לבקשה). הציווד נתפס ע"י המשיבה - משטרת ישראל במהלך שתי פעולות חיפוש שבוצעו בעסק בבעלות המבקש.
2. בבקשתם, טוענים המבקשים כי המבקש מנהל בית עסק המספק שירותי גלישה באינטרנט (קפה אינטרנט), ברחוב קק"ל בכרמיאל (והוא מנהל בתי עסק נוספים דומים בעיר נהריה וכרמיאל). בבית העסק הנ"ל (ברחוב קק"ל) מועסקים מספר עובדים. עפ"י הנתען, חשדה המשטרה כי בבית העסק מתנהלת פעילות אסורה של הימורים, בעבר נעשו חיפוש ואף ננקטו הליכים שלא הניבו כתב אישום כנגד מי מן המבקשים, ובסופו של דבר השיבה המשטרה בעבר את כל הציוד שתפסה. עפ"י המבקשים, למרות שעד היום לא הוכח כי המבקש מנהל עסק בלתי חוקי להימורים, לאחרונה פשטו שוטרים ממשטרת ישראל על העסק ותפסו ציוד המשמש את העסק, כספי מזומן, ואף מכשירים סלולריים שהיו בחזקת המבקשים 2 ו- 3 - עובדים שכירים במקום.
3. עפ"י הבקשה פקדו שוטרי משטרת ישראל את העסק פעמיים, הראשונה ביום 26.7.2016 והשנייה ביום 16.8.2016.

4. בחיפוש שנערך ביום 26.7.2016 תפסה המשטרה 12 כונוי מחשב, 13 מסכים ו- 15 מקלדות, מחשב נייד, טלויזיה, 3,150 ₪ בכיסו של המבקש מס' 2 ו- 5,000 ₪ בקופת בית העסק. ואילו בחיפוש שנערך ביום 16.8.2016 נתפסו 7 מארזי מחשב, 7 מקלדות ו- 8 מסכים, ניירת, DVR קופה רושמת, ראטר אינטרנט, קופסה לבנה עם חיווט, שני מכשירי טלפון סלולריים של המבקש 3 ושל המבקש, סך 3,100 ₪ בכיסו של המבקש מס' 3, מהם כסף אישי בסך 2,100 ₪.

5. עפ"י המבקשים, לא הוצגו לעיונם צווי חיפוש, אם כי בהתאם לרשום בדו"ח החיפוש נרשם כי החיפוש נערך בהתאם לצו חיפוש.

6. המבקשים טוענים כי לא היה כל יסוד להניח כי במקום מתנהלים משחקים אסורים. בנוסף, לטענתם, המחשבים מוחזקים בידי המשטרה שלא כדין, לאחר שלא היתה כל פניה מקץ 48 שעות מעת תפיסתם, בהתאם לסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט- 1969 (להלן: "**הפקודה**"). עוד לטענת המבקשים, החיפוש נעשה ללא נוכחות שני עדים, שאינם שוטרים, ואין בידי המשטרה ראיות פוזיטיביות לכך שהמחשבים משמשים למשחקים אסורים.

7. במעמד הדיון שהתקיים ביום 28.8.2016, טען נציג המשטרה, כי היה יסוד סביר להניח כי במקום מתנהלים הימורים וכי הרכוש שנתפס דרוש הן לצורכי חקירה והן למטרת חילוץ.

דין:

8. סעיף 235 (א) לחוק העונשין התשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") קובע כי "**היה לשוטרי יסוד סביר להניח, כי כלים, מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר שימשו לארגון או לעריכתם של משחק, הגרלה, או הימור אסורים, רשאי הוא לתפוס כספים, או כל דבר אחר שהיה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם.**"

9. להשלמת התמונה, בידי בית המשפט סמכות לחלט את התפוסים בהתאם לסעיף 234 לחוק העונשין ומוקנית לו אף סמכות לחלט את התפוסים המוגדרים בסעיף 235 (א) לחוק, למעט כספים, אף אם לא הורשע אדם בשל עבירה ההגרלה או המשחק האסורים (ראו סעיף 235 (ג) לחוק העונשין).

10. ראשית, אדרש לטענות המבקשים כי לא היו בידי השוטרים צו חיפוש ותפיסה, ועל כן התפיסה בוצעה שלא כחוק. אני דוחה טענה זו. עיון בחומר החקירה שהוצג לעיוני מעלה כי קיימים שני צווי חיפוש ותפיסה חתומים בידי שופט. בנוסף, החיפוש שנערך ביום 26.7.2016 נערך בנוכחות שני עדים שאינם שוטרים, ואילו החיפוש מיום 16.8.2016 נערך בנוכחות המבקש מס' 3, ששהה במקום ואשר הודיע כי אינו מעוניין בנוכחות עדים בחיפוש (ראו מזכר מיום החיפוש רשום ע"י השוטרי עומרי דומיין). אף הטענה

כי לא הוצגו צווי החיפוש אני דוחה, שכן עולה מן המזכרים כי צווי חיפוש הוצגו. על כן הטענה בדבר אי חוקיות החיפוש אני דוחה.

11. באשר לטענה, כי לא היה יסוד סביר להניח כי במקום מנהלים משחקים אסורים, אף טענה זו אני דוחה. למשטרה היה יסוד סביר להניח כי במקום מתנהלים משחקים אסורים. הדבר עולה ממזכרים המתעדים שיחות בין שוטרים לבין אנשים שיצאו זה עתה מן המקום. יצוין כי אותו יסוד סביר התחזק לאור ההודעות המצויות בתיק, לרבות מאלה ששיחקו משחקים אסורים במקום ותיארו את הפעילות המתבצעת במקום, אשר הינה רחוקה מפעילות של "קפה אינטרנט".

12. המבקשים טוענים, כי המשטרה לא פעלה בהתאם לסעיף 32(ב) לפקודה, שכן לא הוגשה בקשה להארכת תוקף הצו מעבר ל- 48 שעות. סעיף 32(ב) לפקודה קובע מגבלות על תפיסת מחשבים, והוא קובע:

"על אף הוראות פרק זה, לא ייתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, אלא על-פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות; בית משפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו".

אף טענה זו דינה דחייה ואנמק זאת בקצרה. המבקשים טוענים כי מחשבים אלה (שלטענת המשטרה באמצעותם בוצעו ההימורים) דרושים לעסק, אולם אני סבור כי הוכח בפניי כי מחשבים אלה נחוצים לניהול העסק במובן של "רישומי הפעילות השוטפת של העסק". רק על מחשבים מן הסוג האחרון נועדה הפקודה להגן, ולא על מחשבים שהינם חלק מן הציוד שאמצעותו ניתן שירות בבית העסק. במה שונים מחשבים בהם משתמשים הלקוחות מכיסאות ושולחנות המוצבים במקום או מציוד "תספורת" המוצב במספרה או מציוד מטבח בבית קפה? לטעמי, לא הוכח, כאמור, כי המחשבים שנתפסו אכן "דרושים לשימוש של המוסד" כלשון בסעיף 32(ב) לפקודה (לענין זה ראו החלטת כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 9639/11 שאול דניס נ' מדינת ישראל (5.3.2012) וכן ראו פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בב"ש 3707/01 אמלטי נ' מדינת ישראל (8.8.2001) המצוטט בהחלטת כב' השופט רובינשטיין הנ"ל).

13. השאלה האם הציוד דרוש לצרכי חקירה או לצורך הגשתו כראיה. עייתי בחומר החקירה. מדובר בשני חיפושים, כאשר האחרון נערך לפני כשבועיים. טרם נבדקו המחשבים וטרם הוכנו חוות דעת לגביהם. על כן, סבורני כי ראוי לקצוב למשטרה זמן לשם בדיקת המחשבים והכנת חוות דעת אודותיהם, ורק לאחר

מכן יתקיים דיון במעמד הצדדים.

14. על כן ככל שהדבר נוגע למחשבים (12 כונני מחשב, מחשב נייד, 7 מארזי מחשב, ניירת, DVR קופה רושמת, ראوتر אינטרנט, קופסה לבנה עם חיוט) אני דוחה את הבקשה בשלב זה, וקוצב למשטרה תקופה בת 30 ימים לסיום החקירה והכנת חוות דעת באשר למחשבים אלה, ככל שבדעתה לעשות כן. לאחר מכן יהיו המבקשים רשאים לחדש בקשתם.

15. דין שונה חל לגבי יתר הציוד. בהעדר טענה לפיה מקלדות ומסכים דרושים לחקירה או להגשתם כראיה, לאור העובדה כי מדובר בתפוסים המצויים בידי המשטרה לצורך חילוטם בעתיד, ולאור העובדה כי ניתן להסתפק "בחלופת תפיסה" אשר תבטיח תמורת החילוט בעתיד, אני מורה על השבת יתר הציוד, ובכללו: המסכים, המקלדות, הטלויזיה ומכשירי הטלפון הסלולריים, וזאת תמורת הפקדת סך 9,000 ₪ בקופת בית המשפט (ראו לעניין "חלופת תפיסה" האמור בהחלטת כב' השופט שהם בבש"פ 5769/12 תמר מזרחי נ' מדינת ישראל (20.8.2012)).

16. באשר לכספים שנתפסו, כבר נקבע כי "כספים במקום שבו נערכים הימורים הם הם מגופי העבירה המרכזיים; הימורים כל עניינם כסף וזיקתם של כספים אלה ככלל לעבירות ההימורים ברורה ואינה טעונה הכברת מילים" (ראו: רע"פ 5776/05 ראובן נ' מדינת ישראל (31.7.2005)). על כן, קיים פוטנציאל לחילוט הכספים ואין מקום להשיבם לידי המבקשים. אציין כי אני יכול לראות בהצעה כי המבקשים או המבקש יחתום על "ערבות עצמית" כתנאי לשחרור הכספים "כחלופה" הולמת. אציין כי לא מצאתי מקום לשחרר את הכסף שלטענת המבקש מס' 3 בבקשתו נתפס עליו והוא שייך לו. המבקש מס' 3 העיד בהודעתו במשטרה כי הוא משתכר 2,000 ₪ בחודש ובסוף המשמרת הוא משאיר את הכסף בקופה. על כן, קיים פוטנציאל לחלט סכום זה בעתיד, בהיותו חלק מכספי ההימורים לכאורה. יחד עם זאת, יוכלו המבקשים לשחרר את הכספים שנתפסו באם יפקידו בקופת בית המשפט ערבות בנקאית אוטונומית צמודה, בלתי מותנית בתנאים ובלתי מוגבלת בזמן על מלוא הסכומים שנתפסו בידי המשטרה.

17. לסיכום, הבקשה מתקבלת לגבי חלק מן התפוסים, בכפוף למילוי התנאים האמורים לעיל, ונדחית לגבי יתר התפוסים, בשלב זה, והכל כאמור לעיל.

18. נציג המשטרה יוכל לקבל את תיקי החקירה במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ו, 30 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

